

Dette Lovforslag er blevet vedtaget af Rigsdagen og stadfæstet af Kongen og er altsaa nu gældende Lov paa Færøerne. — Man kunde synes, at det her forelagte Lovforslag burde have været afgjort samtidig med den øvrige Jagtlov paa Færøerne, da det jo angaar Fredning af en Fuglear, og da Lovforslaget angaaende Jagten paa Færøerne selvfølgelig indeholdt Fredningsbestemmelser særlig for Fuglearter. Det maa derfor undre noget, at dette Lovforslag kommer til at foreligge nu lige Aaret efter, at vi have vedtaget den egentlige Jagtlov for Færøerne. Den højtærede Justitsminister fremhævede, ligesom det samme ogsaa fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, at dette er foranlediget af en Skrivelse fra Professor Lütken. Det undrer mig nu noget, at Professor Lütken ikke havde sin Opmærksomhed henvendt paa denne Sag, da Jagtloven var til Behandling, thi det maa jo synes at ligge meget nær for en Zoolog at følge Behandlingen af Jagtlove i Almindelighed og ikke mindst, naar der er Tale om Jagten paa saa interessante Steder som disse nordlige Bilande. Imidlertid foreligger Lovforslaget nu, og Spørgsmaalet bliver altsaa, om man skal søge dette Lovforslag fremmet. Der ønskes her en Fredning af den ejendommelige Fugl Storkjoven. Det er for saa vidt rigtigt og praktisk, at man ikke har ladet dette Lovforslag gaa ind som en Slags Ændringsforslag til den egentlige Jagtlov, idet det da straks vilde have grebet forstyrrende ind i det, som der jo ved Jagtloven særlig toges Hensyn til, nemlig at denne Lov kunde komme til at omfatte alle Bestemmelser angaaende Jagt og Fredning paa Færøerne. Nu bliver altsaa Spørgsmaalet, om man skal frede denne Fugl, eller om man skal lade den skøtte sig selv. Professor Lütken formener jo, at dersom den ikke bliver fredet, vil den meget hurtig forsvinde fra Færøerne og uddø. Den findes i det hele taget endnu ynglende paa et Par af Shetlandsøerne, paa Færøerne og paa Island. Paa Færøerne mener man, at der kun er en Snes ynglende Par tilbage, og hvis den derfor skal fredes og fremdeles vedligeholdes der oppe, maa det være paa Tide nu. Det var vel ogsaa derfor, at den højtærede Justitsminister bemærkede, at det var ønskeligt, at Lovforslaget kunde gaa saa hurtigt gennem Tingene, at Loven kunde gaa med næste Postdampskib til Færøerne i færdig Stand. Dette Skib gaar vistnok midt i Januar eller der omkring. Nu bliver altsaa Spørgsmaalet, hvorvidt det er heldigt

for Øerne der oppe, at denne Fugl fredes, eller om man skulde lade den skøtte sig selv; i sidste Fald vil den jo efter Professor Lütkens Mening forsvinde. I sin Tid var den ret talrig repræsenteret oppe paa Øerne, og Befolkningen gjorde da alt muligt for at udrydde den. Storkjoven er nemlig en Slags Rovmaage, som ødelægger andre Fugles Yngel, ja endogsaa kan drive det til at ødelægge smaa Pattedyr, deriblandt vistnok smaa Lam i Foraarstiden, men i øvrigt lever den mest af at jage de andre Maager og søge at fravryste dem det Bytte, de have fanget. Den Nytte, Fuglen kan gøre som Fødemiddel, er nok temmelig ubetydelig. Den er ikke meget søgt i saa Henseende, men den kan dog benyttes. Desuden har man jaget den for at bruge dens Kød som Agn ved Fiskeriet. Saa vidt jeg har kunnet indhente Oplysninger i den ganske korte Tid, der har været levnet dertil, antages det imidlertid, at der af dette sidste Hensyn ikke er Spor af Grund til ikke at frede den, idet der godt kan faas tilstrækkelig Agn, uden at man behøver at jage Storkjoven. Hvad det angaar, at den i sin Egenskab af Rovfugl skulde kunne skade de øvrige Fugle der oppe, antages det, at i alt Fald saa længe der er saa faa af dem, kan det ikke være Tale derom. Der bliver altsaa det Spørgsmaal tilbage: Hvilken Nytte vil den da kunne gøre, dersom den fredes og bliver mere og mere udbredt? Ja, derved skulde der jo skabes en Indtægtskilde for Færøernes Beboere, idet det er en saa sjælden Fugl, at den vil blive søgt af Museer og Samlinger trindt omkring. Det er altsaa af rent naturvidenskabelige, zoologiske Grunde, at man vil søge at bibeholde Fuglen der oppe og lade den yngle fremdeles. Det kan jo nok være, at den saa vil kunne blive en Indtægt for Færøerne i sin Tid. Der ligger heri en Grund yderligere til, at Lovforslaget fremmes hurtig, idet det jo er Færøernes Beboere bekendt, at et saadant Lovforslag er til Behandling og kan ventes vedtaget, og man vil da vel søge, saa vidt muligt, indtil da at drage Fordel af de allerede tilstedeværende Fugle, hvis Pris jo vil stige betydelig paa Grund af den stærke Efterspørgsel, der vil blive til Museer og private Samlinger. Det vil derfor være nødvendigt at handle hurtigt, saa at Fredningen, hvis den virkelig skal gennemføres, snart kan blive effektiv. Med Hensyn til den Bestemmelse i Lovforslaget, at Storkjoven skulde fredes ca. 10 Aar, formener jeg, at det er et temmelig langt Tidsrum, her er sat. Stor-